

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງການເງິນ

ເລກທີ ...../ກງ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ... 04 JUN 2012

1537 ---

ບົດແນະນຳ
ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ
ວ່າດ້ວຍການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ

*****

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ເລກທີ 04/ສພຊ ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011 ໝວດ 2, ມາດຕາ 13 ກ່ຽວກັບການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ; ແລະ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນອອກບົດແນະນຳດັ່ງນີ້:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ກຳນົດບັນດາຫຼັກການ ແລະ ວິທີການການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ໃນການຄິດໄລ່ຄ່າພາສີແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນ ເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ ຮັບປະກັນການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 2. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ບັນດາຄຳສັບ ທີ່ໃຊ້ໃນບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ຕາມທີ່ນຳໃຊ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ;
2. ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ;

3. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນພື້ນຖານຄິດໄລ່ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
4. ຄຳວ່າ “ຜະລິດ” ແມ່ນລວມເຖິງ ການບູກ, ຜະລິດ ແລະ ຊຸດຄົ້ນ;
5. ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນທຸກຢ່າງລວມທັງລັກສະນະຮູບຮ່າງ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງສິນຄ້າ. ສິນຄ້າ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍແບບຜິວເຜີນ ກໍ່ຍັງຖືວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ. ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນ “ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ” ຖ້າວ່າ ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຜະລິດ ຢູ່ໃນປະເທດດຽວກັນກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່. ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນຈະບໍ່ລວມເອົາງານວິສາວະກຳ, ການພັດທະນາ, ງານສິນລະປະ, ວຽກອອກແບບ ແລະ ແຜນຜັງ, ແລະ ຮູບແຕ້ມ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການດັດປັບຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມາດຕາ 10.1.2.iv ເນື່ອງຈາກອົງປະກອບດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ດຳເນີນການຢູ່ ສປປ ລາວ. ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໂດຍຜູ້ຜະລິດຕ່າງກັນ ຈະຖືກນຳມາພິຈາລະນາໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອ ບໍ່ມີສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ທີ່ຜະລິດໂດຍຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່;
6. ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າທີ່ບໍ່ຄືກັນໝົດທຸກຢ່າງແຕ່ມີລັກສະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອບທີ່ຄືກັນຊຶ່ງສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ດຽວກັນໄດ້ ແລະ ປ່ຽນແທນກັນໄດ້ໃນທາງການຄ້າ. ຄຸນນະພາບ, ຊື່ສຽງ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍທາງການຄ້າກໍ່ແມ່ນປັດໃຈໜຶ່ງ ເພື່ອກຳນົດວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວແມ່ນສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ສິນຄ້າ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນ “ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ” ຖ້າວ່າ ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຜະລິດ ຢູ່ໃນປະເທດດຽວກັນກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່. ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນຈະບໍ່ລວມເອົາງານວິສາວະກຳ, ການພັດທະນາ, ງານສິນລະປະ, ວຽກອອກແບບ ແລະ ແຜນຜັງ, ແລະ ຮູບແຕ້ມ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການດັດປັບຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມາດຕາ 10.1.2.iv ເນື່ອງຈາກອົງປະກອບດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ດຳເນີນການຢູ່ ສປປ ລາວ. ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໂດຍຜູ້ຜະລິດຕ່າງກັນ ຈະຖືກນຳມາພິຈາລະນາໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອ ບໍ່ມີສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຜະລິດໂດຍຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່.
7. ສິນຄ້າໝວດດຽວກັນຫລືຊະນິດດຽວກັນ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າ ໃນກຸ່ມດຽວກັນທີ່ ໃນລະດັບດຽວກັນ ຊຶ່ງຜະລິດໂດຍອຸດສາຫະກຳສະເພາະ ຫຼື ຂະແໜງໃດໜຶ່ງ ແລະ ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ລວມເອົາທັງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ.
8. ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີການກ່ຽວຂ້ອງກັນ ໃນການຊື້ຂາຍສິນຄ້າ. ບັນດາບຸກຄົນ ຈະຖືວ່າເປັນ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າວ່າ:
  - 8.1. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນ ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ເປັນ ພະນັກງານ ໃນທຸລະກິດຂອງ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ;
  - 8.2. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຮຸ້ນສ່ວນທຸລະກິດນຳກັນ ຕາມກົດໝາຍ;
  - 8.3. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນນາຍຈ້າງ ແລະ ລູກຈ້າງ;
  - 8.4. ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄວບຄຸມ ຫຼື ຖືຢ່າງນ້ອຍ 5% ຂອງ ຮຸ້ນທີ່ໃຫ້ສິດອອກສຽງຂອງ ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;
  - 8.5. ຝ່າຍໜຶ່ງ ຂອງ ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຄວບຄຸມອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;
  - 8.6. ທັງສອງຖືກຄວບຄຸມຈາກບຸກຄົນທີສາມ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;

8.7. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຮ່ວມກັນຄວບຄຸມບຸກຄົນທີສາມໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ; ຫຼື

8.8. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສະມາຊິກຄອບຄົວດຽວກັນ.

ບັນດາບຸກຄົນທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດກັນ ໂດຍທີ່ ຝ່າຍໜຶ່ງ ເປັນຕົວແທນ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ສິດ ພຽງຜູ້ດຽວ ຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມ, ຈະຖືວ່າເປັນ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າຕົກຢູ່ໃນເງື່ອນ ໄຂໃດໜຶ່ງ ໃນຂໍ້ 8 ນີ້.

ມາດຕາ 3. ຫຼັກການລວມສຳລັບການນຳໃຊ້ວິທີການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ

ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລຳດັບວິທີທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 4 ຫາ ມາດຕາ 9 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້.

ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ ບົດບັນຍັດ ຂອງ ມາດຕາ 4, 5 ແລະ 6 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ໃຫ້ກຳນົດ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ພາຍໃຕ້ ບົດ ບັນຍັດ ຂອງ ມາດຕາ 7, ຫຼື ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີໄດ້ ພາຍໃຕ້ ມາດຕາດັ່ງກ່າວ, ແມ່ນໃຫ້ກຳນົດ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ພາຍໃຕ້ ມາດຕາ 8. ຜູ້ນຳເຂົ້າ ມີສິດຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ ສະຫຼັບກັນໄດ້ ລະ ຫວ່າງ ວິທີການກຳນົດໃນມາດຕາ 7 ແລະ ມາດຕາ 8 ຂອງ ບົດແນະນຳ ສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ວິທີການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ

ມາດຕາ 4. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ

1. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຕ້ອງແມ່ນ ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ຊຶ່ງແມ່ນລາຄາທີ່ໄດ້ຂຳລະຕົວ ຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຂຳລະ ສຳລັບສິນຄ້າ ຊຶ່ງໃນເວລາທີ່ໄດ້ຂາຍເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ໄດ້ມີການດັດປັບ ຕາມ ມາດຕາ 10 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ:

- 1.1. ບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ຕໍ່ ຜູ້ຊື້ ໃນການກຳຈັດ ຫຼື ນຳໃຊ້ ສິນຄ້າ, ນອກຈາກ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່:
  - i. ວາງອອກ ຫຼື ກຳນົດໂດຍລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
  - ii. ຈຳກັດເຂດພູມິສາດ ບ່ອນທີ່ ສາມາດຂາຍສິນຄ້າຕໍ່ໄດ້; ຫຼື
  - iii. ບໍ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ;
- 1.2. ການຂາຍ ຫຼື ລາຄາ ບໍ່ຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂ ຫຼື ການພິຈາລະນາໃດໜຶ່ງ ທີ່ພາໃຫ້ບໍ່ສາມາດກຳ ນົດມູນຄ່າ ຂອງສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່;
- 1.3. ຜູ້ຂາຍຈະຕ້ອງບໍ່ມີລາຍຮັບ ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງເງິນທີ່ໄດ້ ຈາກການຂາຍຕໍ່, ການກຳຈັດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ສິນຄ້າ ໃນພາຍຫຼັງ ຂອງຜູ້ຊື້, ເວັ້ນແຕ່ ສາມາດມີການດັບປັບທີ່ເໝາະສົມ ຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕາ 10; ແລະ
- 1.4. ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ມູນ ຄ່າຊື້-ຂາຍຕົວຈິງ ສາມາດຮັບໄດ້ ສຳລັບການແຈ້ງພາສີ ພາຍໃຕ້ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

2. ເພື່ອກຳນົດວ່າມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ເປັນທີ່ຮັບໄດ້ຫຼືບໍ່ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງ ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້, ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

2.1. ການທີ່ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕາ 2.8 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ໃນຕົວມັນເອງ ຈະບໍ່ຖືເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການບໍ່ຍອມຮັບເອົາມູນຄ່າຊື້-ຂາຍໄດ້. ໃນກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະການພາສີຕ້ອງກວດສອບ ສະຖານະການ ກ່ຽວກັບການຂາຍ ແລະ ໃຫ້ຮັບເອົາ ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ຖ້າວ່າ ຄວາມກ່ຽວ ຂ້ອງກັນນັ້ນບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ. ຖ້າວ່າ, ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ ຜູ້ນຳເຂົ້າສະໜອງໃຫ້ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່, ລັດຖະການພາສີ ມີຫຼັກຖານວ່າ ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນນັ້ນ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ, ລັດຖະການພາສີຕ້ອງແຈ້ງຫຼັກຖານນັ້ນໃຫ້ແກ່ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ເພື່ອຕອບ. ຖ້າ ຜູ້ນຳເຂົ້າຮ້ອງຂໍ, ການແຈ້ງການກ່ຽວກັບຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

2.2. ໃນການຂາຍລະຫວ່າງບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ໃຫ້ຮັບເອົາ ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ແລະ ໃຫ້ປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້າ ຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງຂໍ້ 1, ຖ້າວ່າ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມູນຄ່າດັ່ງກ່າວແມ່ນໄກ້ຄຽງທີ່ສຸດກັບມູນຄ່າຊື້-ຂາຍລຸ່ມນີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນເວລາດຽວກັນ ຫຼື ໄກ້ຄຽງ:

- i. ມູນຄ່າຊື້ຂາຍ ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຂາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ;
- ii. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂອງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດບັນຍັດ ຂອງ ມາດຕາ 7;
- iii. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດບັນຍັດ ຂອງ ມາດຕາ 8;

ໃນການນຳໃຊ້ມູນຄ່າກວດສອບທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ ລະດັບການຄ້າ, ລະດັບຈຳນວນ ແລະ ບັນດາອົງປະກອບ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 10, ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຂາຍ ຂອງ ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ແລະ ບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຂາຍ ຂອງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

2.3. ມູນຄ່າກວດສອບ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກ 2.2 ຂ້າງເທິງ ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ ໃນເວລາຜູ້ນຳເຂົ້າແຈ້ງໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສົມທຽບເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າປ່ຽນແທນໄດ້ ຕາມເນື້ອໃນ ຂອງວັກ 2.2.

ມາດຕາ 5. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍການນຳໃຊ້ ມູນຄ່າຊື້ຂາຍສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ

1. ຖ້າວ່າມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ຕາມເນື້ອໃນຂອງ ມາດຕາ 4, ໃຫ້ນຳເອົາມູນຄ່າຊື້ຂາຍສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ທີ່ຂາຍເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ໃນເວລາດຽວກັນຫຼືໄກ້ຄຽງກັນ ກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່.

ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕານີ້, ໃຫ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ທີ່ຂາຍໃນລະດັບ ການຄ້າດຽວກັນ ແລະ ໃນຈຳນວນໄກ້ຄຽງກັນກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່ ເພື່ອກຳນົດມູນ ຄ່າແຈ້ງພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ ບໍ່ມີການຂາຍດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າຊື້ຂາຍ ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ໃນ ລະດັບການຄ້າ ແລະ/ຫຼື ໃນຈຳນວນຕ່າງກັນ ໂດຍໄດ້ມີການດັດປັບ ຕາມຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ ລະດັບການຄ້າ ແລະ/ຫຼື ຈຳນວນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ການດັດປັບດັ່ງກ່າວ ສາມາດເຮັດໄດ້ ຕາມຫຼັກຖານ ທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງການດັດ ປັບດັ່ງກ່າວ, ເຖິງວ່າຈະເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງກໍຕາມ.

2. ໃນກໍລະນີທີ່ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າຕ່າງໆ ທີ່ອ້າງເຖິງໃນ ມາດຕາ 10.1.5 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບ ນີ້ ຖືກລວມເຂົ້າໃນມູນຄ່າຊື້ຂາຍ, ຕ້ອງມີການດັດປັບ ຕາມຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຂອງຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າຕ່າງໆ ລະຫວ່າງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງຄວາມ ແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເກີດຈາກຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານ ໂລຍະທາງ ແລະ ຮູບແບບຂອງ ການຂົນສົ່ງ.
3. ຖ້າວ່າ ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕານີ້, ຫາກພົບເຫັນວ່າ ມີຫຼາຍມູນຄ່າຊື້ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ, ໃຫ້ ເລືອກເອົາມູນຄ່າຕໍ່າສຸດ ເພື່ອກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 6. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍການນຳໃຊ້ ມູນຄ່າຊື້ຂາຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ

1. ຖ້າວ່າມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ ຕາມເນື້ອໃນຂອງມາດຕາ 4 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງແມ່ນມູນຄ່າຊື້ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຂາຍ ເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ໃນເວລາດຽວກັນ ຫຼື ໃນເວລາໄກ້ຄຽງກັນກັບ ສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່.

ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕານີ້, ໃຫ້ນຳໃຊ້ ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຂາຍໃນ ລະດັບການຄ້າຄືກັນ ແລະ ໃນຈຳນວນໄກ້ຄຽງກັນກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່ ເພື່ອກຳນົດ ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ. ໃນກໍລະນີທີ່ ບໍ່ມີການຂາຍດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າຊື້ຂາຍ ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄື ກັນ ໃນລະດັບການຄ້າ ແລະ/ຫຼື ໃນຈຳນວນຕ່າງກັນ ໂດຍໄດ້ມີການດັດປັບ ຕາມຄວາມແຕກ ຕ່າງຂອງລະດັບການຄ້າ ແລະ/ຫຼື ຈຳນວນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ການດັດປັບດັ່ງກ່າວ ສາມາດ ເຮັດໄດ້ ຕາມຫຼັກຖານ ທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງ ການດັດປັບດັ່ງກ່າວ, ເຖິງວ່າຈະເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງກໍຕາມ.

2. ໃນກໍລະນີທີ່ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າຕ່າງໆ ທີ່ອ້າງເຖິງໃນ ມາດຕາ 10.1.5 ຂອງ ບົດແນະນຳສະບັບ ນີ້ ຖືກລວມເຂົ້າໃນມູນຄ່າຊື້ຂາຍ, ຕ້ອງມີການດັດປັບ ຕາມຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຂອງຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າຕ່າງໆ ລະຫວ່າງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງ ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເກີດຈາກຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂລຍະທາງ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງການຂົນສົ່ງ.

3. ຖ້າວ່າ ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕານີ້, ຫາກພົບເຫັນວ່າ ມີຫຼາຍມູນຄ່າຊື່ຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ໃຫ້ເລືອກເອົາມູນຄ່າຕໍ່າສຸດ ເພື່ອກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍ ວິທີຫັກລົບມູນຄ່າ

1. ຖ້າວ່າ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າຫຼືສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຖືກຂາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນຖານະເປັນສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ພາຍໃຕ້ມາດຕານີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ລາຄາທົ່ວໜ່ວຍ ທີ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຂາຍໃນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ໃນເວລາດຽວກັນ ຫຼື ໃນເວລາໃກ້ຄຽງກັນ ກັບ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່, ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບຜູ້ຂາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ, ໂດຍມີການຫັກລົບຄ່າຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1.1. ຄ່ານາຍໜ້າ ທີ່ຕາມປົກກະຕິ ຈະຊຳລະ ຫຼື ຕົກລົງທີ່ຈະຊຳລະ ຫຼື ຈຳນວນທີ່ຕາມປົກກະຕິ ຈະຕື່ມໃສ່ເປັນກຳໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບການຂາຍສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນ ຫຼື ຊະນິດດຽວກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 1.2. ຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຕາມປົກກະຕິ ຕ້ອງຈ່າຍພາຍໃນ ສປປ ລາວ;
- 1.3. ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າຕ່າງໆ ທີ່ອ້າງເຖິງໃນ ມາດຕາ 10.1.5, ໃນກໍລະນີທີ່ເໝາະສົມ; ແລະ
- 1.4. ຄ່າພາສີ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຊຳລະຢູ່ ສປປ ລາວ ເນື່ອງຈາກການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການຂາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ຖ້າວ່າ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ບໍ່ມີຂາຍໃນເວລາດຽວກັນ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັນກັບເວລານຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຕ້ອງອີງໃສ່ລາຄາທົ່ວໜ່ວຍສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ຂາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນຖານະເປັນສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ໃນເວລາໃກ້ຄຽງສຸດ ກັບການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ເກີນເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກການນຳເຂົ້າດັ່ງກ່າວ.

2. ຖ້າວ່າສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ບໍ່ມີຂາຍຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນຖານະເປັນສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ແລະ ຖ້າມີການຮ້ອງຂໍ ຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງອີງໃສ່ລາຄາທົ່ວໜ່ວຍ ທີ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າແລ້ວປຸງແຕ່ງເພີ່ມເຕີມ ຂາຍໃນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຂາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ, ໂດຍມີການຫັກຄ່າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການປຸງແຕ່ງເພີ່ມເຕີມດັ່ງກ່າວ ແລະ ການຫັກລົບຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 8. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍ ວິທີຄຳນວນ

1. ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ພາຍໃຕ້ບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ມູນຄ່າທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄຳນວນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ ຜົນບວກລວມ ຂອງຄ່າລຸ່ມນີ້:
  - 1.1. ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງວັດສະດຸ ແລະ ການຜະລິດ ຫຼື ການປຸງແຕ່ງອື່ນໆ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;

- 1.2. ຈຳນວນກຳໄລ ແລະ ລາຍຈ່າຍທົ່ວໄປ ຊຶ່ງຕ້ອງເກົາກັບຈຳນວນກຳໄລ ແລະ ລາຍຈ່າຍທົ່ວໄປທີ່ຕາມບົກກະຕິຈະລວມໃສ່ໃນລາຄາຂາຍ ສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນ ຫຼື ຊະນິດດຽວກັນກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່ ຊຶ່ງເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ຜູ້ຜະລິດຢູ່ປະເທດສົ່ງອອກ ເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ;
- 1.3. ຄ່າຂົນສົນຄ້າຂຶ້ນ-ລົງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າມາຍັງ ດ່ານນຳເຂົ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄ່າປະກັນໄພ.
2. ລັດຖະການພາສີ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ບັງຄັບໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສະໜອງ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ບັນຊີ ຫຼື ການບັນທຶກອື່ນໆ ເພື່ອກວດກາ ສຳລັບການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍວິທີຄຳນວນ. ຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າສະໜອງໃຫ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ພາຍໃຕ້ມາດຕານີ້ ສາມາດຖືກກວດສອບໄດ້ຢູ່ອີກປະເທດໜຶ່ງ ໂດຍລັດຖະການພາສີ ໂດຍການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃນໄລຍະເວລາທີ່ພຽງພໍ ເຖິງລັດຖະບານຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລັດຖະບານຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ກໍບໍ່ໄດ້ຂັດຂ້ອງຕໍ່ການສອບສວນ.

ມາດຕາ 9. ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີດ້ວຍ ວິທີຍ້ອນຄືນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ

1. ຖ້າບໍ່ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ພາຍໃຕ້ເນື້ອໃນຂອງມາດຕາ 4, 5, 6, 7 ແລະ 8 ເທິງນີ້ ຕາມລຳດັບ, ໃຫ້ກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍວິທີຍ້ອນຄືນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປຂອງ ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ແລະ ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.
2. ພາຍໃຕ້ເນື້ອໃນຂອງມາດຕານີ້, ມູນຄ່າແຈ້ງພາສີບໍ່ສາມາດຖືກກຳນົດ ບົນພື້ນຖານຂອງ:
  - 2.1. ລາຄາຂາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຂອງ ສິນຄ້າ ທີ່ຜະລິດຢູ່ ສປປ ລາວ;
  - 2.2. ລະບົບທີ່ກຳນົດໃຫ້ມີການຮັບເອົາມູນຄ່າແຈ້ງພາສີທີ່ສູງກວ່າ ລະຫວ່າງສອງມູນຄ່າສົມທຽບ;
  - 2.3. ລາຄາສິນຄ້າ ທີ່ຂາຍຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂອງປະເທດສົ່ງອອກ;
  - 2.4. ຕົ້ນທຶນການຜະລິດທີ່ບໍ່ແມ່ນມູນຄ່າຄຳນວນທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ຄືກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕາມບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕາ 8;
  - 2.5. ລາຄາສິນຄ້າ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ ສປປ ລາວ;
  - 2.6. ລາຄາກາງ; ຫຼື
  - 2.7. ມູນຄ່າທີ່ກຳນົດຂຶ້ນຕາມລຳພັງໃຈ ຫຼື ທີ່ບໍ່ມີຈິງ.
3. ຖ້າຜູ້ນຳເຂົ້າ ຮ້ອງຂໍ, ລັດຖະການພາສີ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດພາຍໃຕ້ບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ວິທີທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການກຳນົດມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອຂໍຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບວິທີການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 10. ການດັດປັບ

1. ໃນການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ພາຍໃຕ້ບົດບັນຍັດ ຂອງມາດຕາ 4 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້, ໃຫ້ບວກຄ່າຕໍ່ໄປນີ້ ເຂົ້າໃນລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ:
  - 1.1. ຄ່າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວແຕ່ບໍ່ທັນໄດ້ບວກເຂົ້າກັບລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ຈະຊຳລະ ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ:
    - i. ຄ່ານາຍໜ້າ ແລະ ຄ່າຄົນກາງ, ຍົກເວັ້ນຄ່ານາຍໜ້າສຳລັບການຊື້;
    - ii. ຄ່າພາຊະນະບັນຈຸສິນຄ້າ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນອັນດຽວກັນກັບສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການແຈ້ງພາສີ;
    - iii. ຄ່າຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄ່າແຮງງານ ຫຼື ຄ່າວັດຖຸ;
  - 1.2. ມູນຄ່າທີ່ມີການແບ່ງຊັດສ່ວນທີ່ເໝາະສົມ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ ສະໜອງໃຫ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າ ຫຼື ສະໜອງໃຫ້ໃນລາຄາຫຼຸດຜ່ອນ ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະ ການຂາຍສິນຄ້າເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ຖ້າວ່າມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າໃນ ລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ:
    - i. ວັດຖຸ, ສ່ວນປະກອບ, ສິນສ່ວນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
    - ii. ເຄື່ອງມື, ແມ່ພິມ, ເປົ້າຫຼໍ່ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
    - iii. ວັດຖຸທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວໝົດໄປ ສຳລັບການຜະລິດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
    - iv. ວຽກວິສະວະກຳ, ວຽກພັດທະນາ, ວຽກສິລະປະ, ວຽກອອກແບບ, ແຜນຜັງ ແລະ ຮູບແຕ້ມ ເຮັດຢູ່ບ່ອນໃດນຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຈຳເປັນສຳລັບໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການຜະລິດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
  - 1.3. ຄ່າລິຂະສິດ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ທີ່ກ່ຽວກັບສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່ ທີ່ຜູ້ຊື້ ຕ້ອງຈ່າຍ, ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ຊຶ່ງເປັນເງື່ອນໄຂ ຂອງການຂາຍສິນຄ້າທີ່ກຳລັງປະເມີນມູນຄ່າຢູ່, ຖ້າວ່າ ຄ່າລິຂະສິດ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າໃນລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ;
  - 1.4. ມູນຄ່າສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ຜູ້ຂາຍໄດ້ຮັບ ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກການຂາຍຕໍ່, ການກຳຈັດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ໃນພາຍຫຼັງ ຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
  - 1.5. ຄ່າຂົນສົນຄ້າຂຶ້ນ-ລົງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ມາຍັງດ່ານນຳເຂົ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄ່າປະກັນໄພ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ບວກເຂົ້າກັບລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ.
2. ການບວກເພີ່ມໃສ່ ລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ ມາດຕານີ້ ບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈິງ ແລະ ສາມາດກຳນົດຈຳນວນໄດ້ ເທົ່ານັ້ນ.

3. ເວ້ນເສຍແຕ່ຄ່າຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້, ບໍ່ໃຫ້ມີການບວກເພີ່ມຢ່າງອື່ນໃສ່ ລາຄາທີ່ໄດ້ຊຳລະຕົວຈິງ ຫຼື ທີ່ຈະຊຳລະ ໃນການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ.

ໝວດທີ 3
ບົດບັນຍັດອື່ນໆ

ມາດຕາ 11. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເປັນເງິນກີບ ໃຫ້ອີງຕາມອັດຕາຂາຍ ຂອງທະນາຄານ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນເວລານຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຊຶ່ງໃຫ້ຖືເອົາເວລາຍື່ນໃບແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕໍ່ລັດຖະການພາສີ.

ມາດຕາ 12. ການຮັກສາຄວາມລັບ

ທຸກຂໍ້ມູນລັບ ຫຼື ທີ່ສະໜອງໃຫ້ຢ່າງເປັນຄວາມລັບ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງເປັນຄວາມລັບຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ໂດຍລັດຖະການພາສີ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຜູ້ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງກ່າວ, ເວ້ນແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງເປີດເຜີຍໃນຂະບວນການ ພິຈາລະນາຂອງສານ.

ມາດຕາ 13. ການສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບເສຍຄ່າພາສີແລະພັນທະອື່ນໆ ມີສິດສະເໜີຄືນ ກ່ຽວກັບການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011. ຂໍ້ຕົກລົງ ຕໍ່ກັບການສະເໜີຄືນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະເໜີ ພ້ອມທັງແຈ້ງສິດອຸທອນ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 14. ການເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ

ບັນດາກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຄຳຕັດສິນ ຂອງສານ ແລະ ການຍັງຢືນຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຕ້ອງໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮັບຊາບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ X ຂອງຂໍ້ຕົກລົງທົ່ວໄປວ່າ ດ້ວຍອັດຕາພາສີ ແລະ ການຄ້າ (GATT) 1994 ຂອງອົງການການຄ້າໂລກ.

ມາດຕາ 15. ການເອົາສິນຄ້າອອກຈາກດ່ານ ຫຼື ສາງພາສີ ກ່ອນການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ

ຖ້າວ່າ ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຊັກຊ້າ, ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສາມາດນຳເອົາສິນຄ້າອອກຈາກດ່ານ ຫຼື ສາງພາສີໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງມີການວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຕາມລະບຽບການຄ້ຳປະກັນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011.

ມາດຕາ 16. ສິດໃນການໄດ້ຮັບການອະທິບາຍກ່ຽວກັບການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ມີສິດ ຂໍຄຳອະທິບາຍເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີສິນຄ້າຂອງຕົນ ໂດຍເຮັດໃບຄຳຮ້ອງຂໍເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ລັດຖະ ການພາສີ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ ຜູ້ກ່ຽວພາຍໃນ ສາມສິບວັນ (30 ວັນ) ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງສະບັບດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 4

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 17. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມພາສີ ເປັນຜູ້ອອກບົດແນະນຳລະອຽດກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18. ຜົນສັກສິດ

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ປ່ຽນແທນ ບົດ ແນະນຳສະ ບັບເລກທີ 1398/ກງ, ລົງວັນທີ 16 ມິຖຸນາ 2010.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ

ພູເພັດ ຄຳພູນວິງ